

ಸೀರಿಯಲ್ ಕಿಲ್ಲ್ಸ್‌!

ಮೌನ, ಸಾವಧಾನ, ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಧ್ಯಾನ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳೇಗೆ ವೇಗ ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ನಿಂತಲ್ಲೇ ನಿಂತರೂ, ರಂಜನೆಯ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಓಟ ನಿರಾತಂಕ. ಈಗಿನ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳೆಂದರೆ ಮಾತಿನ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳಷ್ಟೇ.

★ ವಿಶಾಖ ಎನ್.

'ಪಾಪ ಪಾಂಡು' ನಿರ್ದೇಶಕರ ಜೊತೆ ಕಲಾವಿದರು

'ಸೀರಿಯಲ್ ಕಿಲ್ಲ್ಸ್' - ಹೀಗೊಂದು ನುಡಿಗಟ್ಟನ್ನು ತೇಲಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿ ಎಂ. ಶ್ರೀಧರಮೂರ್ತಿ. ಇಲ್ಲಿ ಸೀರಿಯಲ್ ಎಂದರೆ 'ಧಾರಾವಾಹಿ'. ಅವು 'ಕೊಲ್ಲು' ತ್ತಿರುವುದಾದರೂ ಏನನ್ನು? ಅದು ಅವರವರ ಭಾವಕ್ಕೆ. ಕೆಲವರು ಸಮಯ ಹಾಳು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಮನೆಹಾಳು ಎಂದೂ ಶಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರಹ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ರಂಜನೆಯನ್ನು ಈಗ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ನೀಡುತ್ತಿರುವುದಂತೂ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಟೀಕೆ-ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು.

ಓದುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಬಹುತೇಕ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ನೋಡುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಜಾರಿದ್ದಾರೆ. ಟಿವಿಯ ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿಸ್ಪಾಪನೆಯಾಗಿ ಸಾಯಿಸುತ್ತೆ, ಆರ್ಯಾಂಬ ಪಟ್ಟಾಭಿ, ಉಷಾ ನವರತ್ನರಾಮ್, ತ್ರಿವೇಣಿ ಮುಂತಾದವರು ಬರೆದ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ತಿರುಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಹಳೆಯ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಲೇ ಹೊಸಕಾಲದ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳ ಹೊರಣವನ್ನು ಟೀಕಿಸುವುದು ಅವರ ನಿತ್ಯಕಾಯಕ. ಆದರೂ ಟೀವಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಂದು ಅದನ್ನು ಓದಿನ ಸುಖದ ವಿಸ್ತೃತ ರೂಪ ಎನ್ನಲಾಗದು.

ಓದು ಧ್ಯಾನ. ಅಂತೆಯೇ ಸಂಗೀತ. 1980ರ ದಶಕದ ಹಿಂದಿ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ಓದಿನ ಸುಖದ ವಿಸ್ತೃತ ರೂಪ ಎಂಬಂತೆಯೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದು. ಅವುಗಳಲ್ಲೂ ಸಾವಧಾನವಿತ್ತು. ದೂರದರ್ಶನ ಚಾನೆಲ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದರ ಸಂಕೇತ ತೋರಿಸಲು ಒಂದು ಸಂಗೀತ ಪ್ರಸಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೇಳುವ ಶಹನಾಯಿ ನುಡಿಸಿದ್ದು ಉಸ್ತಾದ್ ಅಲಿ ಅಹಮದ್ ಹುಸೇನ್ ಖಾನ್. 1974ರಲ್ಲಿ ಅವರೊಡನೆ ಕೂತು ಸ್ವರ ಸಂಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದವರು ಪಂಡಿತ್ ರವಿಶಂಕರ್. 'ಸಾರೆ ಜಹಾಂ ಸೆ ಅಚ್ಚಾ' ಹಾಡಿನ ರಾಗವನ್ನೇ ಆಧರಿಸಿ ಟ್ಯೂನ್ ಮಾಡುವಂತೆ ಆಗಿನ ಪ್ರಧಾನಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ಬಯಸಿದ್ದರಂತೆ. ಆದರೆ, ಅದು ಸುದೀರ್ಘವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ರವಿಶಂಕರ್ ಹೊಸ 'ಸಿಗ್ನೇಚರ್ ಟ್ಯೂನ್' ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಇದು ನಡೆದದ್ದು 1974ರಲ್ಲಿ.

1990ರ ದಶಕದ ನಂತರ ಕೇಬಲ್ ಟಿವಿ ಜಾಲ ತನ್ನ ಕಬಂಧಬಾಹುಗಳನ್ನು ಚಾಚಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿರುವ ಅಸಂಖ್ಯ ಚಾನೆಲ್‌ಗಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಗಮನಿಸಿ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಿಗ್ನೇಚರ್ ಟ್ಯೂನ್‌ನ ಹಂಗೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ದೂರದರ್ಶನದ ಟ್ಯೂನ್ ಕೇಳಿದರೆ, ನಮಗೆ